

Luc Chatlen niet vergeten

Dit jaar is het 10 jaar geleden dat Lucien Chatlen overleed. Hij was jaren gekend als „Foto Luc“. Hij was een kwarteeuw lang (ongeveer tussen 1946-1971) beroepsfotograaf geweest, maar velen kenden hem best als persfotograaf. Zo heeft hij ook vele jaren meegewerkt aan „De Zee-wacht“.

Verleden week vrijdag greep een kleine huldeherdenking plaats in het Heemmuseum „De Plate“. Mevrouw Chatlen, de echtgenote van Luc, had meer dan 5300 foto's geschonken aan „De Plate“. Van deze waardevolle verzameling worden er een 130 tentoongesteld (tot 1 september a.s.). Ondergetekende, die Lucien zeer goed gekend heeft, mocht die minitoonstelling opzetten. Foto Luc heeft in zijn persfoto-periode een belangrijke periode meegemaakt in de afbraak en heropbouw van Oostende. Hij mocht de talrijke belangrijke bezoekers aan Oostende op de gevoelige plaat brengen, zoals Koning Boude-wijn en Koningin Fabiola, Koningin Elisabeth, de Prinsen Albert en Paola, Prins Karel, Koning Leopold III, Prinses Liliane en Prins Alexander. Ook buitenlandse vorstenhuizen kwamen hier aan de beurt, zoals Koningin Elisabeth van Engeland, de Prinsen Rainier en Grace van Monaco (ter gelegenheid van de Jumelage Oostende-Monaco) en zoveel andere. Heel bijzondere ontvangsten waren evenwel deze van Maarschalk Montgomery, ereburger van Oostende. Kortom te veel om ze allen te vermelden, zonder de vele gasten uit de showbizz-wereld te vergeten, die in het kursaal optreden.

Het was ook de periode dat de sport een grootse evolutie kende. Ouderen herinneren zich nog de tijd toen de grootste basketbalklub van Oost-

De oprit voor de trams wordt gemaakt aan de Smet de Naeyerburg. Links het oude slachthuis en verder de plaats waar de hotelschool zou gebouwd worden. Ook de toren van het oud-station ziet men nog.

ende nog niet in een zaal, maar in openlucht op het Mijneplein speelde. Het was de periode van komst van de Zeemacht in Oostende en de opkomst van het volkse massatoerisme naar de Koningin der Badsteden.

Het was een boeiende periode. Eerste steenlegging van: het Hippodroom Wellington, het kursaal, het stadhuis, het feestpaleis, moederhuis Wante, het postgebouw, het nieuwe slachthuis (kortelings afgebroken), de S.T.I.O. met hotelschool en zoveel andere grote gebouwen, zonder de de plechtige openingen te vergeten van die verschillende gebouwen te vergeten.

Het was ook in Luc's periode dat de autostrade tot Oostende werd doorgetrokken en het vliegveld en de jachthaven hun uitbreiding kenden. Daarbij kwam ook de overstromin-

gen van 1948 en 1953 met alle nare gevolgen. Ik had het gevoel bij het nakijken van de 5300 foto's de ganse na-oorlogse geschiedenis te zien passeren.

Nog even over Lucien zelf. Zijn moeder werd weduwe in de jaren '20. Ze had drie zonen. Samen werd besloten een paar tennisvelden met clubhuis uit te baten in Mariakerke. Als naam kozen ze de eerste naamletters van iedere zoon: OS van Oswald, HER van Herman en LU van Lucien. Zo kwam men aan OSW-HERLU, een naam die in Mariakerke een begrip geworden is. Jammer genoeg stierf Herman reeds op 20-jarige leeftijd. Oswald werd 52 jaar. Samen met zijn echtgenote baatte Lucien, naast zijn fotozaak, ook de Oswherlu uit. Ook deed hij enkele jaren de uitbating van

de overdekte tenniscourts in de Koninklijke Stallingen. Vóór de oorlog was hij een goede tennisser. Hij won enkele tornooien.

Zijn beroep als fotograaf had hij in Frankrijk geleerd, toen hij daar verbleef gedurende de oorlog. Toen hij terugkwam vestigde hij zijn studio in de Leon Spilliaertstraat, 61. Met onze hulde aan Foto Luc Chatlen gedenken we, samen met vele andere Oostendenaars, de talrijke Oostendse persfotografen die dezelfde boeiende periode hebben meegemaakt, zoals Maurice Antony, Emile Michaël, Roger Bovit, Roland Muller, Roger Degryse en de enige vrouwelijke fotoreporter „7-7-7“. Lucien was geboren in 1917 en stierf veel te vroeg in 1984 op 67-jarige leeftijd.

(Omer Vilain)